

AUTOREFERAT

1. **IMIĘ I NAZWISKO** Tomasz Zagórski

2. **POSIADANE STOPNIE I TYTUŁY**

1988 – Tytuł magistra sztuki na kierunku Wokalno – Aktorskim, Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, dyplom z oceną bardzo dobry

2010 – Stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej – Wokalistyka, nadany uchwałą Rady Wydziału Wokalno – Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Tytuł rozprawy doktorskiej: *Partia Idomenea w operze „Idomeneo” Wolfganga Amadeusza Mozarta w aspekcie własnych doświadczeń wykonawczych.*

3. **DOTYCHCZASOWE ZATRUDNIENIE W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH I ARTYSTYCZNYCH**

Od 1985 do 1993 - Teatr Wielki im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, na stanowisku solisty - śpiewaka

Od 1993 do 1995 – Opera Nova w Bydgoszczy, na stanowisku solisty – śpiewaka

Od 2010 do 2012 – Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego, na stanowisku wykładowcy w Katedrze Wokalistyki

Od 2012 do 2015 – Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego, na stanowisku adiunkta w Katedrze Wokalistyki

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz.595 ze zm.):

Płyta DVD - Christoph Willibald Gluck – *Telemaco, ossia L`isola di Circe* – opera w 2 aktach

Płyta DVD zawiera kompletne telewizyjne nagranie opery wystawionej na słynnym festiwalu *Schwetzingen SWR Festspiele* (Niemcy), przez niemiecką stację radiowo – telewizyjną - SWR Fernsehen BW (Südwestrundfunk), 21 maja 2011 roku.

Christoph Willibald Gluck
(1714 – 1787)

Telemaco, ossia L`isola di Circe

Wykonawcy:

Circe/Penelope – Agneta Eichenholz – sopran
Ulisse – Tomasz Zagórski – tenor
Telemaco – David DQ Lee – kontratenor
Asteria – Maya Boog
Merione – Solenn` Lavanant-Linke
Oracolo – Christopher Bolduc

Chór Opery w Bazylei

Orkiestra – Freiburger Barockorchester

Dyrygent – Anu Tali

Scenografia i kostiumy – Rainer Sellmaier

Reżyseria – Tobias Kratzer

Powyższe nagranie pragnę wskazać jako moje szczególne osiągnięcie artystyczne. Składa się na to kilka przyczyn. Przede wszystkim dlatego, iż dzieło Christopa Willibalda Glucka - wielkiego reformatora opery klasycznej - nie jest powszechnie znane.

Premiera *Telemaco* miała miejsce w wiedeńskim Burgtheater w 1765 roku. Okazją do wystawienia tej opery stał się ślub późniejszego cesarza Józefa II z księżniczką bawarską – Marią Józefą. Gluck był już wtedy kompozytorem uznanym, po sukcesach swoich oper w Rzymie, Parmie, Frankfurcie, Wiedniu, czy Paryżu. Trudno dać wiarę, że to barwne pod każdym względem dzieło, napisane w zaledwie kilka lat po kompozycjach reformujących operę, takich jak *Don Juan*, czy *Orfeusz i Eurydyka*, należy do najmniej znanych. Powodem tego może być fakt, iż napisane było właściwie na zamówienie dworu, w pośpiechu, brakowało w nim scen pantomimiczno-baletowych, które kompozytor chciał widzieć w drugim akcie, a których z braku czasu nie skomponował. I rzeczywiście mogło tak być, że *Telemaco* w obliczu

„zreformowanych dzieł”, takich, jak: *Orfeusz i Eurydyka*, *Alcesta*, *Parys i Helena*, nigdy nie zaznał popularności, ani nie został poprawiony, tudzież uzupełniony przez Glucka. Drugą zaś przyczyną małego zainteresowania tą operą mogła być przestarzała forma omawianej opery. *Telemaco* to typowa opera seria, a jej konwencjonalne elementy, takie jak np. schematyczne recytatywy *secco*, arie *da capo*, brak wielkich konstrukcji scen zintegrowanych z chórem i baletem, akcja w odcinkach przerywanych ariami i duetami, spowodowały, że niektórym teatrom ta opera nie przypadła do gustu i dlatego odeszła w zapomnienie. Dzięki nagraniu telewizyjnemu opery *Telemaco*, ossia *L'isola di Circe*, które można obecnie kupić w specjalistycznych niemieckich sklepach płytowych, a także dzięki współpracy festiwalu Schwetzingen SWR Festspiele z Theater Basel w Szwajcarii i słynnemu wydawcy *Bärenreiter Verlag*, powoli następuje renesans tego świetnego dzieła.

Libretto opery *Telemaco*, napisane przez Marco *Coltelliniego* nawiązuje po części do *Odysei* - wielkiego eposu Homera. Penelope czeka na powrót męża Odyseusza (Ulisse), którego podróż z Troi do Itaki nie może się zakończyć. Lata mijają, wierna żona odrzuca licznych zalotników, a jej miłość i wiara pozostaje niezłomna. Na poszukiwanie męża wysyła ich dorosłego syna Telemacha (Telemaco). Ten zaś odnajduje ojca na wyspie czarodziejki imieniem Circe (Kirke). Circe wróżbami i czarami przetrzymuje Odyseusza (Ulisse) na swej wyspie, a na dodatek zakochuje się w nim. Telemaco wraz z ojcem planują ucieczkę z wyspy, ale syna powstrzymuje niespodziewana miłość do młodziutki i pięknej Asterii.

Doznajemy wrażenia, że libretto i muzyka opery całkowicie podporządkowane są tylko trzem postaciom. I nie mylimy się, bo Circe, Telemaco i Ulisse to trzy ogromne role, a udźwignięcie ich przez śpiewaków to nie lada wyczyn, zwłaszcza, że Gluck jako kompozytor oper, wymagał od solistów wyjątkowych predyspozycji wokalnych. I ten właśnie fakt przemawia za wyborem partii Ulissesa jako mojego osiągnięcia artystycznego. Dobrze więc się stało, że festiwal Schwetzingen SWR Festspiele ocalił *Telemaco* od zapomnienia. Recenzje po premierze w Schlosstheater Schwetzingen wskazywały na świetny dobór obsady podyktowany przez koncepcję spektaklu. Krytycy *unisono* stwierdzili, że śpiewanie tej opery powinno powierzać się tylko i wyłącznie artystom kochającym styl *bel canto* i dogłębnie wyśpiewującym swoje emocje. Mój udział w premierowym spektaklu w tenorowej roli Ulissesa przyniósł mi zatem wielką satysfakcję artystyczną.

Mam szczególny stosunek do oper w stylu *bel canto*, gdyż już od początku studiów muzycznych miałem z nimi do czynienia, a potem często wykonywałem role, w których przeważał tzw. piękny śpiew. Jest zjawiskiem niezwykle radosnym, kiedy od samego początku partia, którą śpiewak ma wykonać, całkowicie opanowuje jego wyobraźnię.

Tak było w moim przypadku, kiedy na początku kariery śpiewaczej, przez prawie 5 lat wykonywałem partie w operach Donizettiego i Rossiniego:

Edgarda w *Łucji z Lammermoor*, Nemorina w *Napoju miłosnym*, Amenofiego w *Mojżesz*, Hrabiego Almavivę w *Cyruliku sewilskim*, Don Narcisa w *Turku we Włoszech*, albo partię tenorową w słynnym *Stabat Mater*. Wielką przygodą z *bel canto* było zaśpiewanie i nagranie w 2009 r. płyty z operą Johannesa Simona Mayr'a

pt. *Fedra*. Należy zwrócić uwagę, że po nich śpiewałem szereg ról mozartowskich: Tamina w *Czarodziejskim flecie*, Don Ottavia w *Don Giovannim*, Tytusa w *La clemenza di Tito*, Idomenea w operze *Idomeneo*, a także role liryczne z repertuaru francuskiego: Des Grieux w *Manon*, Gonzalve w *L'heure espagnole*, Nadir w *Les pecheurs des perles*. Śpiewanie właściwego repertuaru, dostosowanego do możliwości wokalnych, utrzymało mój głos w dobrej kondycji i dlatego po ponad 15 latach przerwy w śpiewaniu oper w stylu włoskiego *bel canto*, z pokorą zanalizowałem partyturę *Telemaco* Glucka, a po dogłębnym zapoznaniu się z treścią muzyczną dzieła, doszedłem do wniosku, że ambitus partii tenorowej sięga bez mała dwóch oktaw, a tenor śpiewa: dwie arie, jeden kwartet, kilka recytatywów secco, trzy sceny zbiorowe z chórem, jeden tercet i jeden duet. Już sama treść muzyczna całej partii, tudzież ukryta w niej zawartość psychologiczna, przemówiła do mnie z ogromną siłą.

Ulisse to postać na wskroś tragiczna. Wydawać by się mogło, iż pogrążony w smutnych rozmyślaniach nad losem żony i syna, zamknięty w sobie, uwięziony, jest postacią mdłą, mglistą i jednostajną. Tak nie jest, gdyż Gluck zadbał o to, by z pozoru ponury nastrój bohatera miał kilka ważnych eksplozji dramatycznych. Przykładem na to jest słynna aria *Ah non chiamarmi ingrato* z I aktu opery. Trudno określić ilości emocjonalnych impresji i przeżyć w przebiegu tej z pozoru lirycznej arii. Aria ta wymaga od śpiewaka perfekcyjnego prowadzenia głosu, a także doskonałej artykulacji każdego wręcz słowa. Bardzo wysoka tessitura całej partii oraz nagromadzenie wysokich dźwięków do h1 sprawić może tenorowi dużo kłopotów.

W *Telemaco* akcja nigdy nie zastyga, a cała opera, mimo niewielkiej formy i pociętych numerów, jest nieprzerwanym pasmem myśli muzycznych. Wielkim zaś jej atutem są wspaniale napisane recytatywy, za wykonanie których otrzymałem po premierze wiele pochwał od niemieckich krytyków. Solistom i chórowi towarzyszyła słynna orkiestra Freiburger Barockorchester pod dyrekcją Anu Tali.

Przedstawienie *Telemaco, ossia L'isola di Circe* wyreżyserował znany z nowatorskiej estetyki niemiecki reżyser młodego pokolenia - Tobias Kratzer. Zadbał on o to, by z punktu widzenia prawdy psychologicznej, czyli prawdy teatralnej, każda z trojga głównych postaci była wiarygodna. Jego koncepcja reżyserska wraz z ciekawymi plastycznymi rozwiązaniami przestrzeni scenicznej i kostiumami Rainera Sellmaiera spowodowały, że nikt z realizatorów i wykonawców tej opery nie czuł się tylko i wyłącznie wykonawcą woli inscenizatora, lecz był współtwórcą całego spektaklu.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych (artystycznych)

Przez 30 lat mojej pracy artystycznej (w 1985 roku otrzymałem mój pierwszy angaż do Teatru Wielkiego im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu) starałem się być artystą wszechstronnym i jak większość śpiewaków, wykonywać także, obok partii operowych, muzykę kantatowo – oratoryjną i repertuar pieśniarski. Po uzyskaniu stopnia doktora sztuk muzycznych miałem okazję występować na scenie operowej w kilku premierach operowych oraz na estradzie koncertowej wykonując dzieła koncertowe słynnych kompozytorów. Do najważniejszych z nich, biorąc pod uwagę te, których nie zgłosiłem do osiągnięć przy doktoracie, zaliczam:

2010.01.13 i 18 – Staatstheater Braunschweig (Niemcy) – opera **Eugeniusz Oniegin** P. Czajkowskiego, rola – Leński

2010.03.18 – Berliner Philharmonie (Niemcy) – koncert – **Msza f-moll – A. Brucknera**

2010.02.18 i 19 – Congress Innsbruck – Sala Tyrolska – Innsbruck - (Austria) – koncert - **Symfonia nr 2 B-dur op. 52 Lobgesang** - F. Mendelssohna Bartholdy`ego

2010.11.20 – Filharmonia Poznańska – koncert **Wielka Msza c-moll KW 427** – W. A. Mozarta

2010.12.19 i 20 – Kieler Schloss – Kiel (Niemcy). Koncert oratoryjny – **A Child of our Time** – M. Tippett`a

2011.03.05 i 17 – Oper Kiel (Niemcy) – opera **Czarodziejski flet** - W. A. Mozarta – rola – Tamino

2011.04.10 – Berliner Philharmonie (Niemcy) – **Stabat Mater** - A. Dworzaka

2011.05.11 – Schwetzingen – Festiwal Schwetzingen Festspiele (Niemcy) - premiera opery **Telemaco** - Ch. W. Glucka – rola Ulisse - bezpośrednia transmisja telewizyjna dla SWR

2011.06.06 – Oper Kiel (Niemcy) – **Operettengala - Gala operetkowa**

2011.06.09 – Theater Basel (Szwajcaria) – premiera **Telemaco** – Ch. W. Glucka, rola – Ulisse

2011.09.18 – Katedra w Merseburg (Niemcy) – 41 Międzynarodowe Dni Organowe – oratorium **Christus** F. Liszta

2011.11.04 – Filharmonia Poznańska – koncert **Słowicze Mozartowanie - Alma Dei Creatoris KV 277, Missa solemnis KV 337, Regina coeli KV 276** - W. A. Mozarta

2011.11.15 – Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego – Aula Nova – Koncert **Antonina Kawecka in memoriam**

2012.01.05 – Trzcianka – Gala Forum Gospodarczego - Centrum Konferencyjne Smolarnia – **Recital pieśni neapolitańskich**

2012.02.01 – Tiroler Landes Theater Innsbruck (Austria) – opera **Idomeneo** W. A. Mozarta – rola – Idomeneo

2012. 05.28 – Staatstheater Kassel (Niemcy) – premiera opery **La clemenza di Tito** W. A. Mozarta, rola – Titus Vespasianus

2012.09.08 – Konzert Theater Bern (Szwajcaria) – premiera opery **Fidelio** - L. van Beethovena – rola – Florestan

2012.11.30 – Filharmonia Poznańska – **Stabat Mater** - A. Dworzaka

2013.02.08 – Staatsoper Hannover – (Niemcy) – premiera opery **Orest** - M. Trojahna – rola – Apollo i Dionizos

2013.03.17 i 18 – Kiel (Niemcy) - Kieler Schloss – koncert **Messe C-dur, op. 86** - L. van Beethovena

2013.05.16 i 17 – Casino Bern (Szwajcaria) – **Viaggiatori** - A. L. Scartazziniego ,
C-dur Messe i **Chorfantasie c-moll op.80** – L. van Beethovena

2013.06.19 – Staatsoper Hannover (Niemcy) – **Eugeniusz Oniegin** - P. Czajkowskiego,
rola Leński.

2013.10.20 – Konzert Theater Bern (Szwajcaria) – premiera opery **Wolny strzelec** -
C. M. von Webera – rola – Max

2014.01.01 i 02 – Casino Bern (Szwajcaria) – koncert noworoczny – **IX Symfonia** -
L. van Beethovena

2014.04.26 – Teatr Wielki im. S. Moniuszki – gala operowa **Wojciech Drabowicz**
in memoriam

2014.08.16 – Kościół bł. Michała Kozala w Świnoujściu – koncert w ramach
Dnia Europejskiego Centrum Muzyki K. Pendereckiego – **Z miłości do śpiewu**

2014.12.26 – Munchner Philharmonie – (Niemcy) – **IX Symfonia** -L. van Beethovena

2014.12.27 – Stuttgart – Beethovensaal – (Niemcy) - **IX Symfonia** - L. van Beethovena

2015.12.01 – Munchner Philharmonie –(Niemcy) – **IX Symfonia** - L. van Beethovena

2015.01.16 i 17 – Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego Aula Nova – Obchody
jubileuszu 95-lecia Akademii Muzycznej – **Akademicka Gala Operowa**

W wyżej wymienionym spisie przedstawień operowych nie wyróżniłem tzw.
przedstawień szeregowych, w których brałem udział. Wiadomym jest, że po każdej
premierze było ich od kilku do kilkunastu, a częstotliwość ich grania była różna. Nie
wymieniałem też całych obsad przedstawień operowych. Ale nie mógłbym pominąć
choćby kilku nazwisk artystów, z którymi występowałem. Do nich należą świetne
głosy sopranowe: Miriam Clark, Agneta Eichenholz, Barbara Kubiak, Sophia
Brommer, Iwona Hossa, Bettina Jensen, Olga Pasiecznik, Adriana Kohutkova,

Christine Buffle, Yun Jeong Lee, Susanne Bernhard, Angela Meade. **Mezzosoprany i alty:** Lucie Hilscherova, Urszula Kryger, Stephanie Atanasov, Yvonne Naef, Khatuna Mikaberidze, Małgorzata Woltmann-Żebrowska, Claude Eichenberger. **Barytony:** Bjoern Waag, Jerzy Mechliński, Peter Mikulas, Robin Adams. **Basy:** Pavel Shmulewicz, Jarosław Bręk, Thorsten Gruembel. Udało mi się śpiewać pod batutą świetnych dyrygentów.

Byli to m. in. : Vito Cristofaro, Mario Venzago, Gregor Buehl, Łukasz Borowicz, Libor Pesek, Kevin John Edusej, Tadeusz Kozłowski, Georg Schaller, Mariano Rivas, Maciej Wieloch, Georg Fritzscht, Anu Tali.

Wszyscy wyżej wymienieni przeze mnie artyści potrafili swoją sztuką stworzyć pewien niezbędny emocjonalny klimat, który bezsprzecznie przerodził się w sukces artystyczny.

Od 5 lat dzielę występy artystyczne z pracą pedagogiczną na Wydziale Wokalno - Aktorskim Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Spośród dyplomantów w 2014 roku, wymienię dwóch:

Student – Hubert Walawski – tenor - ukończone studia z wyróżnieniem – laureat Nagrody im. Jana Kiepury za najlepszy debiut w operze *Król Ubu* Krzysztofa Pendereckiego w Operze Bałtyckiej w Gdańsku -2014, stypendysta festiwalu w Aix en Provence (Francja), obecnie solista Deutsche Oper am Rhein w Duesseldorfie (Niemcy)

Student Jan Galasiński – baryton – ukończone studia z wynikiem bardzo dobrym, obecnie Kierownik Artystyczny Zespołu Folklorystycznego *Marynia* przy Wronieckim Domu Kultury i gościnnie solista Teatru Muzycznego w Poznaniu.

Jestem pomysłodawcą i od kilku lat dyrektorem artystycznym Nadnoteckiego Festiwalu Muzycznego *Piękny śpiew* (www.pieknyspiew.pl), a także prezesem Stowarzyszenia Przyjaciół Nadnoteckiego Festiwalu Muzycznego. Celem Stowarzyszenia jest wykonywanie dzieł muzycznych, krzewienie kultury muzycznej w społeczeństwie, a w szczególności wśród młodzieży (założyłem *Małą Akademię Śpiewu* - szkołę wokalną dla uczniów szkół średnich w Powiecie Czarnkowsko – Trzcianeckim), organizowanie ruchu muzyków - szczególnie ze środowiska wielkopolskiego wspierającego rozwój i funkcjonowanie Stowarzyszenia, organizowanie festiwali (4 edycje Nadnoteckiego Festiwalu Muzycznego *Piękny śpiew*), koncertów, mistrzowskich kursów wokalnych, warsztatów teatralnych, rozwijanie działalności informacyjnej i wydawniczej o tematyce muzycznej (wydawca 3 albumów promujących muzykę w regionie nadnoteckim, wydane przez drukarnię *Interak* w Grzępach), współpraca z krajowymi i organizacjami o zbliżonej działalności (współpraca

ze Stowarzyszeniem PSI Academia ze Szczecina), ochrona i restauracja zabytków kultury muzycznej (koncerty połączone ze zbiórką pieniędzy w celu sanacji

zabytkowych organów w kościołach w Wieleniu i Lubasz w 2013 i 2014 roku) oraz promocja i wspomaganie działalności artystycznej, prowadzonej przez młodych muzyków. Oto lista koncertów festiwalowych, które zorganizowałem w ramach Nadnoteckiego Festiwalu Muzycznego *Piękny śpiew*:

1. ***Perły muzyki sakralnej*** – Czarnków 2011
2. ***Musica sacra w Sanktuarium Lubaskim*** – Lubasz 2011
3. ***Głos ludzki najpiękniejszy instrument świata*** – Czarnków 2012
4. ***Zacznij od Bacha*** – Trzcianka 2012
5. ***Nowe interpretacje utworów wielkich mistrzów*** – Lubasz 2012
6. ***Na skrzydłach pieśni*** – Wieleń 2012
7. ***Mistrz i uczeń*** – Czarnków 2013
8. ***Dziś młodzi mają głos*** – Wieleń 2013
9. ***W hołdzie Stanisławowi Moniuszce*** – Trzcianka 2013
10. ***Cztery pory roku w Lubasz*** – Lubasz 2013
11. ***Polifonia*** – Czarnków -2014
12. ***Nóż w wodzie, czyli młode polskie talenty jazzowe*** – Czarnków 2014
13. ***Fryderyk Chopin w Wieleniu gra!*** – Wieleń 2014
14. ***Muzyka lasem inspirowana*** – Lubasz 2014
15. ***Antonio Vivaldi witamy w Trzciance*** – Trzcianka 2014
16. ***Nadnoteckie kolędowanie*** – Lubasz 2014

Nadmienię, że w czasie czterech edycji festiwalowych w koncertach zorganizowanych przeze mnie wzięło udział ponad 100 młodych solistów muzyków, a także kilka znanych zespołów i orkiestr: Chór Musica Viva UE w Poznaniu, Chór Kameralny AM w Poznaniu, Orkiestra Kameralna Polskiego Radia *Amadeus* pod dyr. Agnieszki Duczmal, Zespół *Affabre Concinui*, Poznańskie Trio Fortepianowe, *Capella Zamku Rydzyskiego*, *New Cooperation Jazz Sextet*, Zespół *Artrio*, Zespół Trębaczy Myśliwskich Zespołu Szkół Leśnych w Goraju, Schola Arcybiskupiego Seminarium Duchownego *Inclina aurem* w Poznaniu i Zespół Folklorystyczny *Marynia* z kapelą.

W 2011 r. otrzymałem Nagrodę Dziennikarską za zorganizowanie I Nadnoteckiego Festiwalu Muzycznego *Piękny śpiew* (od wszystkich gazet piłskich i innych z regionu nadnoteckiego). Jestem laureatem *Nagrody Czerwonego tulipana 2011*, za pomoc i współpracę w budowaniu kultury miasta Czarnkowa, a także laureatem Nagrody Burmistrza Miasta Wielenia za szczególne osiągnięcia kulturalno – artystyczne. W sierpniu 2014 w ramach Dnia Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Świnoujściu zorganizowałem i poprowadziłem polsko – niemieckie warsztaty wokalne - *Vocal Master Class*.

Jestem od 2014 roku przewodniczącym jury Konkursu *Mam talent – jestem najlepszy*, odbywającego się w Powiecie Czarnkowsko-Trzcianeckim w Szkole *Edukacja* w Lubasz. W 2014 roku, z okazji 90 – lecia Lasów Państwowych i 120 - lecia Nadleśnictwa Sarbia skomponowałem utwór *Zielona Sarbia* na tenor solo i chór z towarzyszeniem fortepianu (Pieśń *Zielona Sarbia*, słowa i muzyka Tomasz Zagórski, wykonanie - Tomasz Zagórski - tenor, Chór *Musica Viva* Uniwersytetu Ekonomicznego pod dyr. prof. Marka Gandeckiego, fortepian – Michał Francuz). Prawykonanie tego utworu odbyło się na koncercie

T. Zaph

Muzyka lasem inspirowana, 28 czerwca 2014 r. w Sanktuarium Królowej Rodzin w Lubasz. W 2014 roku wraz z Zespołem *Artrio*, w studiu TVP Wrocław nagrałem płytę CD z najpiękniejszymi polskimi kolędami. Płyta nosi tytuł ***Nadnoteckie kolędowanie***.

W 2013 roku otrzymałem od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Odznaczenie Zasłużony dla Kultury Polskiej.

Jak widać z powyższych zestawień i opisów, moja działalność artystyczna i pedagogiczna jest szeroka, a nurt energii twórczej nie daje się w żaden sposób zahamować. Przeciwnie – praca, zwłaszcza z młodzieżą, daje mi wielką radość oraz impulsy do tworzenia coraz to bogatszych projektów związanych z muzyką.

Tomasz Zaph